

pa? Jeg ville meget nødig have været foruden amerikanerne, for så havde vi haft et Europa i fuldstændigt kaos i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil godt til gengæld takke hr. Holger K. Nielsen for svaret, for det var et nydeligt svar, der gav svar på alting.

Man har altså en så fin moral, at vi kan godt have internationale konventioner og menneskerettigheder, men når det kommer til den yderste konsekvens – at opretholde de konventioner og menneskerettigheder og de fælles værdier, vi har, ved brug af militært pres, fordi der ikke er noget alternativ – går man et skridt tilbage. Det er o.k. at overlade til andre at påtage sig ansvaret, men så sig det dog. Det lyder, som om det er helt klart.

Når hr. Holger K. Nielsen spørger, hvorfor Saddam Hussein samarbejder mere, end han har gjort i 10 år, vil jeg gerne spørge hr. Holger K. Nielsen: Tror hr. Holger K. Nielsen, at det er på grund af lange, dybsindige samtaler med dikteren, eller skulle det tilfældigvis være, fordi der står over 100.000 soldater uden for Iraks grænser?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når hr. Jens Hald Madsen begynder at tale om, at man skal bruge den yderste konsekvens, når et land ikke overholder internationale konventioner og FN-beslutninger, kan jeg altså ikke tage det alvorligt, for hr. Jens Hald Madsen er jo ekstremt selektiv.

Kl. 16.35

Hvor er hr. Jens Hald Madsen, når Israel overtræder FN-resolutioner om bosættelser og besættelsen af Vestbredden? Har hr. Jens Hald Madsen på noget tidspunkt foreslået en militær intervention over for Israel? Har hr. Jens Hald Madsen foreslået nogen form for politisk aktion over for Israel? Eller har hr. Jens Hald Madsen foreslået noget så beskeden som sanktionspolitik over for Israel? Aldrig!

Det er jo rent hykleri, ren dobbeltmoral. Det er en selektiv udvælgelse efter princippet: Hvad USA siger, man skal interessere sig for, interesserer hr. Jens Hald Madsen sig også for. Det sørgelige er, at det, USA definerer som vigtige konflikter, mener partiet Venstre også det er.

Til hr. Jens Rohde: Jeg beklager, at jeg ikke fik svaret før, der var for kort tid. Vi har støttet mili-

tære aktioner. Vi bryder os ikke om det, det erkender jeg, for militær og krig er den absolut sidste mulighed. Vi har gjort det i Eksjugoslavien, hvor vi støttede militære aktioner på et klart FN-grundlag, fordi vi mente, det var meningsfyldt at gribe ind, og det havde et formål, og det er vi også villige til i andre sammenhænge.

Men vi mener ikke, det har nogen mening her, og det mener vi på linje med Norge, Sverige, Tyskland, Frankrig, det meste af verdenssamfundet og et flertal i FN's Sikkerhedsråd. Det er ikke det dårligste selskab at være i, men vi gør det primært, fordi vi selv har vurderet, at de problemer, en krig skaber, er større end de problemer, en krig løser. Det er jo det dilemma, man står over for i denne situation. Vi mener, at antallet af civile dræbte, terrortruslen og ustabiliteten er langt vigtigere problemer end en person, som våbeninspektørerne i øjeblikket er i gang med at afvæbne.

Jeg undskylder, men min tid tillader ikke mere.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det er et kort og simpelt spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen, som går på de antagelser, hr. Holger K. Nielsen gør sig om Hans Blix' rapporter.

Hr. Holger K. Nielsen lægger megen vægt på nogle af de meget, meget minimale fremskridt, der er sket, men jeg synes ikke, hr. Holger K. Nielsen nævner nogle af de mange mangler, som Hans Blix' rapport påpeger, bl.a. den væsentligste overhovedet: at der ikke har været et øjeblikkeligt samarbejde fra irakisk side. Hvad har SF tænkt sig at gøre i den forbindelse? Hvor lang tid skal man lade våbeninspektørerne blive ved, når det er sådan, at det allervigtigste, nemlig at der har været et øjeblikkeligt samarbejde, ikke er sket?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, den går altså ikke. SF har sådan set hele tiden og gennem alle årene, også i 1998, klart tilkendegivet, at man ikke ønskede at være med til noget som helst.

I 1998 brystede man sig også af at være i selskab med andre lande: Frankrig og Sverige også dengang, Rusland, Kina, Indien og Egypten. Man brystede sig af at være i selskab med lande, som man mente havde stolte FN-traditioner, og sådan kan man jo blive ved, og sådan har SF altid gjort. Der er ingen handling bag SF's mange